

A feltáráson részt vett Bodó Balázs régész, és Orosz Krisztina végzős régészhallgató.

Művészettörténész munkatárs: D. Mezey Alice.

B. BENKHARD LILLA

15. Balassagyarmat, Bercsényi utca

(Nógrád megye) Kk

A Nógrád Megyei Múzeumi Igazgatóság megbízásából végeztük a terepbejárási, szemlézési és ásatási munkát a 2001. szeptember 17-től szeptember 27-ig tartó időszakban.

A terepbejárás érintette a Balassagyarmat és Ipoly-szög közti szennyvíz gerincvezeték Balassagyarmat és Órhalom közti szakaszát, Órhalom és Hugyag közti szakaszát, valamint a 22-es út és Patvarc közti szakaszát.

A helyszínelések érintették a felsorolt külterületi szakaszokat, illetve az ott folyó kivitelezési munkákat. Ezen kívül Balassagyarmat, Balassagyarmat-Ókővár, Hugyag, Patvarc belterületi munkáit.

A Bercsényi utcában vezeték fektetése közben kerültek elő embercsontok a házak előtti bekötési szelvényekből. A kivitelező nem jelentette a múzeumnak. Egy lakó rendőrségi bejelentése után itt ásatást végeztünk, mely két szakaszból állt.

1. A nyitva hagyott bekötő csatornák tisztítását és bontását végeztük, összegyűjtöttük a hányókban lévő embercsontokat.

2. Az utca aszfalt-burkolatának felbontása után a gerincvezeték nyomvonalát tártuk fel. Itt késő középkori temető került elő. A csontvázak részben koporsóban feküdtek, ezek famaradványait lehetett dokumentálni. A temető a gerincvezeték É-i részén helyezkedett el, 80–260 cm mélység között. A mélyebben fekvő sírok az egykori Ipoly-partnál voltak, itt később homokráhordás miatt kerültek mélyebbre. Az egész temetőszakaszon a sírokat már korábban megbolygatták. Viszonylag épségben egy gyermekcsontváz felső része maradt meg a koporsóval. A feldúlt sírokból egy koponyatöredékekkel került elő egy gyöngyös párta. A gerincvezeték földjéből két helyen került elő igen rossz állapotú, olvashatatlan pénz. Ugyancsak a megbolygatott földből került elő egy bronz övveret bőrmaradványokkal, és rendkívül sok vas koporsószeg.

VADAY ANDREA

16. Balassagyarmat határa

(Nógrád megye) Kö

2001. június 23–24-én terepbejárást végeztünk a 22-es út tervezett, Balassagyarmatot elkerülő nyomvonalszakaszán. A bejárt, mintegy 6 km-es szakasz a tervezett keleti csomóponttól a jelenlegi határátkelőig részben nádas, mocsaras terület, részben sűrű bozotos dombhátak.

A település Sárrét nevű határrészében a balassagyarmati határátkelőtől keletre, az Ipoly egyik déli hordalék-kúpján szórványosan középkori kerámiát gyűjtöttünk.

A Marha-legelőn azonosítottunk egy Hegedűs Katalin által már ismertté vált lelőhelyet Balassagyarmat és Újkővár között, ahonnan szórványosan középkori kerámiát gyűjtöttünk.

Munkatársak: Majcher Tamás, Bácsmegi Gábor.

TANKÓ KÁROLY

17. Balatoncsicső, Szent Balázs templomrom

(Veszprém megye) Á

Az objektum 2001. évi rész kutatására az Árpád-kori kistemplomok helyreállítására meghirdetett program keretében az épületmaradvány romtalanításához, illetve a romkonzerváláshoz kapcsolódva került sor. A templom régészeti feltárását Cs. Dax Margit végezte 1970–71-ben, amit kiegészítettünk az építészeti munka követelményeinek érdekében végzett falkutatás és tereprendezés során nyert adatokkal.

Maga az épület, melyet a Szent Balázs-hegy tetejének közelében, a nyugati lejtőn, keletnek tájoltva emeltek, több építési periódus során jött létre. Legkorábbi része 5 m széles, 8 m hosszú, 70 cm-es falvastagságú hajóból és 2,8 m hosszú, belül 2,2 m széles, 60–90 cm-es falvastagságú, kívül egyenes záródású, belül íves, a hajó szintjéhez képest lépcsővel megemelt szintű szentélyből áll. A hajó falai opus spicatum-technikával készültek, a sarokkvádereket, a diadalívből megmaradt egy-egy alsó, függőleges tömböt, a nyugati karzat maradványaként azonosított, az északi és a déli fal mellé elhelyezett, 50×60 cm-es, rézsús oldalú pillérlábazatokat, valamint alsó rétegtömbjeit, továbbá a szentélylépcső alá is benyúló, a sziklába vájt, dongaboltozatos kriptá aajtájának a sziklára állított, hasáb alakú szárköveit könnyen megmunkálható, puha, porózus, barnás kőből faragták. Mivel a kriptáajtó szárelemeinek és a kriptá keleti falában elhelyezett egyik kőnek, valamint a hajó sarokkvádereinek és a karzat maradványaként azonosított pillérek lábazatai – a későbbi építkezések során már nem használt – kőanyaga azonos, a kriptá feltehetően egyidőben, vagy közel egyidőben épült a korai templommal.

E korai templomot később, nyugati falát és a feltevések szerint karzatát lebontva, de a lábazatos karzattpillérekét részben megtartva, valamint a délnyugati és az északnyugati kváderes hajósarkokat sem elbontva, egy szélesebb, háromarkados karzatú, nyugati tornyos hajóval meghosszabbították, vagyis az új, 1,2 m vastag falat, kétoldalt, „U” alakban a korábbi hajó külső falsíkja mellé falazták. Nyugati homlokzatának északi és déli végét egy-egy támpillér támasztja nyugatról.

Az általunk végzett falkutatás során egyértelműen meg lehetett határozni a Pelárgus János-féle, 1872-es rajzon ábrázolt három ablak helyét a hajó déli falán. A karzataljat három, észak-déli tengelyű dongaboltozatos szakasz fedi. A karzatra a hajó északi fala mellett lehetett feljutni. A karzat középső, torony alatti szakasza széles, félköríves nyílással kapcsolódott a hajóhoz, és ki-